

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Dénes Bertoldügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Kosik Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kosik Barbaraügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. október 16. napján kelt 64.P.23.465/2017/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. és 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperest kiadó ... (...) részére 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes kereseti kérelmét elutasította, egyúttal kötelezte, hogy fizessen meg az alperes kiadójának, a ... (...) részére 15 nap alatt 30.000 forint + áfa perköltséget, valamint az adóhatóság külön felhívása alapján 36.000 forint eljárási illetéket a Magyar Állam javára.

A keresetet a Pp. 342-343. §-ának és a 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdésének szabályaira, valamint a PK 13. számú állásfoglalás rendelkezésére figyelemmel bírálta el.

Rögzítette, hogy a perbeli cikk első felét a ... által a hekkerrel folytatott levelezés, az ... -nak küldött megkeresése és az ... korábbi beszámolójának cáfolata képezi, a második rész pedig a jegyértékesítő webes felületet üzemeltető ...-t ért terheléses támadással foglalkozik. „A hekkertől kapott kérdéssorral kereste meg a ...-t” közlést tényállításnak minősítette, mivel annak valóságtartalma bizonyítható. A hekkerként aposztrofált személy egy szerkesztőségéből nézve olvasó. A kérdéseket nyilván nem a hekker szerkesztette, de az újságíró megkeresésének alapja az általa szolgáltatott információ volt. A felperes személyiségének megítélése szempontjából lényegtelen tévedés, hogy a hekker szerkesztette a kérdéseket, vagy a hekker, illetve az olvasói információ alapján fogalmazta meg az újságíró a kérdéseit. A felperes cselekvőségének bűnelkövetői alakzata szerinti minősítése nem tekinthető tényállításnak. Büntetőjogi felelősségről a büntetőbíróság jogosult dönten, míg a bűncselekmények felderítése a nyomozóhatóságokra és az

ügyességre tartozik. Laikus elemnek, így egy újságírónak csak véleménye lehet arról, hogy bizonyos tények alapján ilyen felelősség felvethető. Egyébként maga a kifogásolt rész első tagmondata is nyomatékosítja, hogy ezt nyomozásnak kell eldönteni, véleménynyilvánítás esetén pedig helyreigazításnak helye nincs. Szintén véleménynyilvánításnak minősítette a valóság hamis színben való feltüntetésére vonatkozó alperesi közlést.

A Pp. 78. §-a alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az általa, a fellebbezésben megjelölt helyreigazító közlemény közzétételére kötelezését, valamint a perköltségben való marasztalását az alperesnek.

Előadta, hogy a végleges keresete a kifogásolt tartalom tekintetében egymástól két jól elkülöníthető részre tagolódik. Az első mondat a támadásban való részvétel állítását, a második pedig a felperesi beszámolókat valótlanságát, és a ...-hoz intézett kérdéssor felperesen kívüli személy által előre összeállított állítását kifogásolja. Az alperesi cikk tényként szögezi le, hogy bűncselekmény történt, ami azt feltételezi, hogy bíróság megállapította már a bűncselekmény megtörténtét. Az objektív bizonyíthatóság tesztje alapján a támadásban való segítség, asszisztálás mindenképpen tényállításnak minősül, aminek a valóságát az alperes nem bizonyította.

A hazugság ténye szintén objektíve bizonyítható. Egy újság esetében a hazugsággal vádaskodás semmiképpen sem tekinthető lényegtelen mozzanatnak, ahogyan az sem, ha valótlannul azt állítják róla, hogy az újságírója nem saját kérdéssort állított össze, hanem azt a hekkertől kapta és csak továbbította a ...-nak. Ez azért sem lehet lényegtelen pontatlanság, mert az alperesi cikkben ez a tényállítás azt szolgálja, hogy az informatikai támadásban való cinkosságot alátámassza.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint a cikkben felsorolta a sérelmezett közlések alapjául szolgáló tényeket, melyekből okszerű következtetések voltak levonhatók a körben, hogy a hekker és a felperes összejátszott. A hazugság szó, valamint a bűncselekmény minősítés az újságíró véleményét fejezi ki, így helyreigazításnak nincs helye.

A felperes fellebbezése nem megalapozott.

A jogvitában irányadó rendelkezéseket az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában ismertette, arra a Fővárosi Ítélet táblája csupán visszautal.

A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy azon tény, hogy az alperesi írás véleménycikként jelent meg, nem zárja ki általánosságban azt, hogy abban olyan tényállítások is szerepeljenek, amelyek megalapozhatják a helyreigazítási kötelezettséget. A PK 12. számú állásfoglalásban foglaltaknak megfelelően ugyanis a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.

A másodfokú bíróság a felperes helyreigazítási igényével kapcsolatosan hangsúlyozza, hogy a felperes többször változtatta meg a keresetét, különböző tartalmú helyreigazító közlemények közzétételére kérte kötelezni az alperest. Az elsőfokú eljárás során a 8. sorszám alatti jegyzőkönyvben rögzítésre került, hogy a felperes milyen szövegű helyreigazítás közzétételére

kötelezését kéri az alperesnek, míg a fellebbezés záró részében ezen korábban igényelt helyreigazító nyilatkozat szövegében változtatást eszközölt és immáron nem kérte feltüntetni, miszerint „bűncselekmények részese társtettesként, vagy felbujtóként”. Az elsőfokú eljárás során megváltoztatott szövegű kereseti kérelme eltért az előzetesen közölt helyreigazítási igénytől, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint a sajtószervvvel előzetesen közölt igény magába foglalta a 8. sorszám alatti jegyzőkönyvben megváltoztatott közleménnyel kifogásolt közléseket is, így azok érdemi vizsgálata indokolt volt.

„A részese volt” az eseménysorozatnak közlés vonatkozásában az alperesi cikkben feltüntetésre kerülnek azon adatok, információk, amelyekre az újságíró az állítását alapozza. Az írás a hekker és a felperesi hírportál eljárása közötti vélt összefüggést bemutatja, ezzel okszerű kapcsolatot állít fel a felperes és a ... értékesítési rendszerének manipulálása között. Az informatikai támadás kapcsán kifejti, hogy az úgynevezett túlterheléses jellegű volt. Szintén közli, hogy a hekkert - a felperesi sajtótermék első beszámolójával ellentétben - nem éjszaka, hanem reggel kereste a nyomozóhatóság, továbbá megjelöli azon jelzőket, amelyekkel a hekkert illetve a felperes. A felperes által alkalmazott, és az alperesi írásban hivatkozott újságírói technikák egyértelműen alkalmasak voltak arra, hogy az érintett személy, a hekker iránt általános szimpátiát váltsanak ki, továbbá, hogy az informatika világában gyakran előforduló túlterheléses támadások kivitelezőit arra sarkalják, hogy a más esetekben is alkalmazott, a rendelkezésükre álló technikával, számítástechnikai támadást indítsanak a felperesi cikkben érintett értékesítési rendszer ellen, mintegy revánsot véve. Mindezek alapján az alperesi közlés nem teljesen okszerűtlenül, a logika elemi szabályaival nem ellentétesen vonta le azon a következtetést, hogy a felperes is részese volt a tárgyalt eseménysorozatnak. Mindemellett a „részese” szó használata az átlagolvasó előtt nem büntetőjogi tartalommal jelenik meg.

A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy a felperes fellebbezésében foglalt helyreigazítási kérelmére tekintettel a másodfokú bíróságnak a bűncselekményekben való részvételre irányuló közléssel érdemben nem kellett foglalkoznia.

A felperes által megjelölt „az ... valótlannal számolt be az eseményekről” szövegrész nem szerepel a sérelmezett alperesi írásban, az ezen közlés jelentéstartalmával bíró alperesi közlés így szólt: „Vagyis az ... előző napi cikkének címe, miszerint Bármennyiért lehet jegyet venni, egyszerűen hazugság”. Ezen részt megelőzően az alperesi újságíró rögzíti, hogy habár a hekker által vásárolt bérlet látható volt a mobil eszközön, azonban az utazásra nem jogosított, ellenőrzés során fennakadt volna. Az alperesi írás tehát véleményként fogalmazza meg azt, hogy a felperes korábbi cikkének címe - a bérlet céljának, az utazásra való jogosultság biztosításának hiánya folytán - valótlannal volt. A cikk későbbi részében a „nézzük a további hazugságokat” közlés szintén véleménynyilvánítás. Az alperesi újságíró részletesen tárgyalja, hogy milyen okból nem kellett a ...-nak közbeszerzési eljárást lefolytatnia, és hogy milyen módon történt meg a számítástechnikai rendszer tesztelése. Ezen körülmények alapján fogalmazza meg azon véleményét, hogy a felperesi internetes portál nem a valóságnak megfelelően számolt be az eseményekről.

„A hekker által összeállított és attól megkapott kérdéssorral kereste meg a ...-t” szövegrész szintén nem szerepel a sérelmezett alperesi írásban, az ezen közlés jelentéstartalmával bíró alperesi közlés így szólt: „már az ... újságírója kereste meg a ...-t teljes tartalmi kérdéssorral, amelyet egyértelműen az ügyféltől kapott meg, mivel hivatkozik is rá.” A ténylegesen sérelmezett közlés tényekből levont okszerű következtetés. Az ezen következtetés alapjául szolgáló tényeket az alperesi cikk tartalmazza, ismerteti az események menetét, a hekker, továbbá a felperes által küldött e-mailek szoros időbeli egymásutánosságát, valamint a felperes hivatkozását a hekker levelére. Mindezek

alapján az alperesi közlés nem teljesen okszerűtlenül, a logika elemi szabályaival nem ellentétesen vonta le azon a következtetést, hogy a hekker korábbi kérdéseit a felperes újságírója felhasználta, azokat megismételte. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a peres felek között folyamatban lévő hasonló tárgyú perekben a hekker és a felperesi internetes újság közötti kapcsolatra vonatkozó alperesi megállapításokat okszerű következtetésnek minősítette.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - az indokolás módosításával - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Mivel a felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért köteles megfizetni a másodfokú perköltséget, melynek mértékét a Fővárosi Ítéltábla mérlegeléssel állapított meg a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetéket szintén az eredménytelenül fellebbező felperes köteles megfizetni. Az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2018. március 20.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

bíró

Dr. Kovács Éva s.k.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő